



Лев Ревуцький

- Лев Миколайович Ревуцький народився на Полтавщині поблизу міста Прилук у селі Іржавець 20 лютого 1888
- Музична обдарованість Левка виявилася рано. У нього був абсолютний слух, зо що його жартома прозвали Камертоном. Коли хлопчику виповнилося п'ять років, мати почала вчити його грати, а влітку заняття продовжувала піаністка Олександра Мельникова. 9 року. Там і проминуло його ранн
- Після переїзду до Прилук, де Левко вступив до підготовчого класу гімназії, мати не залишила з ним занять музикою. Пізніше його вчителькою стала Ю.О. Лякова, начальниця жіночої гімназії, найкраща піаністка міста. У 1903 році майбутній композитор переїхав до Києва продовжувати освіту. Навчаючись у приватній гімназії Валькера, хлопець вступив і до музичної школи М.Тутковського по класу фортепіано Миколи Лисенка. Спілкування з великим композитором залишило глибокий слід в душі Левка Ревуцького. Протягом усього творчого шляху Лисенко

- У 1913 р. у творчому житті молодого музиканта відбулася визначна подія. Тоді на базі музичного училища РМТ нарешті відкрилася Київська консерваторія, і на посаду професора композиції було запрошено Р.М.Глієра. Вступові Л.Ревуцького до класу Глієра сприяв його вчитель Ходоровський. Здавши університетські випускні іспити достроково, в кінці 1916 р. Ревуцький дістає військове призначення, а в кінці 1917 р. вирушає на Ризький фронт як артилерист. Знаменною подією в житті композитора був його переїзд у 1924 році до Києва, де він почав свою багаторічну педагогічну діяльність.



- Композиторські задуми Л.Ревуцького у 1920-і роки охоплюють різноманітні теми і жанри, великі й малі музичні формою. Він пише поему «Пори року» на слова О.Олеся для хору, солістів і симфонічного оркестру, романси, інструментальні п'єси, музичні ілюстрації до тоді ще німих кінофільмів. Але головний його інтерес спрямований на українську народну пісню. Передусім – це величезна кількість обробок, сольних і хорових. Відчуття народної пісні знайшло своє відбиття в його обробках для голосу і фортепіано, які складають збірки «Сонечко»,





Будинок у якому виріс Лев
Ревуцький



- У 30-х роках композитор пише багато творів спеціального призначення – для певної аудиторії або певного виконавського колективу (дитячі хори, музика для кіно, музичне оформлення драматичних п'єс та літературних монтажів, пісні для капели бандуристів, самодіяльних хорів тощо). Крім вокальних, композитор також створює ряд інструментальних творів – «Молдавську коліскову» для гобоя та струнного оркестру, «Баладу» для віолончелі. У 1934 р. Ревуцький закінчив чотиричастинний концерт фа мажор для фортепіано з оркестром, що виконувався у Києві, Москві й Ленінграді.

- У 1944 р. Л.М.Ревуцький був відзначений званням народного артиста СРСР. Травень того ж року він зустрів уже в Києві. З перших днів Левко Миколайович активно включається в роботу: працює в консерваторії, у Спілці композиторів України, яку очолював у 1944-1948 рр., а також у Спілці композиторів СРСР як



В колі рідних і знайомих, Бучанка. 1962 р.

ikt.at.ua

Л. М. Ревуцький в колі рідних і знайомих. Бучанка, 1962р.



Лев Ревуцький з дружиною
Софією, 1916 р.

- Для розуміння особливостей творчого стилю Л. Ревуцького, для того, щоб збагнути його мистецьку індивідуальність, ключове значення мають обробки українських народних пісень. Найбільш постійною рисою його композиторського стилю є яскрава національна визначеність при міцній опорі на кращі традиції класичної музики й вільному оперуванні досягненнями тогочасної новітньої.
- Другим, мабуть, не менш важливим за своїм значенням полем діяльності Лева Миколайовича була його багаторічна педагогічна робота. Він виховав цілу плеяду талановитих музикантів, серед них: В.Гомоляка, М. Дремлюга, В.Кирейко, Г.Майборода, П.Майборода, А. Філіпенко та інші. Кожен із них мав свій творчий почерк, однак усіх їх єднав, як представників творчої школи Ревуцького, тісний зв'язок із фольклором, ліризм.
- Помер Лев Миколайович Ревуцький 30 березня 1977 року та похований на Байковому кладовищі.



Надгробок Левка Ревуцького на
Байковому цвинтарі в Києві

Дякую за увагу!

Підготував Тутевич
Олег